

ISSN 2522-1116

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**науково-практичної конференції з міжнародною участю
молодих вчених та студентів**

**«Актуальні питання сучасної медицини і
фармації - 2021»**

15 – 16 квітня 2021 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2021

УДК: 61
А43

Конференцію зареєстровано в Укр ІНТЕІ (посвідчення № 163 від 12.02.2021).

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету: проф. Колесник Ю.М.

Заступники голови: проф. Туманський В.О., проф. Беленічев І.Ф.

Члени оргкомітету: проф. Візір В.А., доц. Моргунцова С.А., доц. Павлов С.В., доц. Лур'є К.І., доц. Кремзер О.О., доц. Полковніков Ю.Ф., доц. Шишкін М.А., д.біол.н., проф. Разнатовська О.М., ст.викл. Абросімов Ю.Ю., голова студентської ради Турчиненко В.В.

Секретаріат: ас. Данукало М.В., ст.викл. Борсук С.О.

Збірник тез доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю молодих вчених та студентів «Актуальні питання сучасної медицини і фармації – 2021» (Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя, 15 – 16 квітня 2021 р.). – Запоріжжя: ЗДМУ, 2021. – 202с.

ISSN 2522-1116

Запорізький державний медичний
університет, 2021.

проведені в 2 етапи— напередодні та через 4 дні після переведення стрілок годинника на зимовий час. Виявили, що до переходу на зимовий час лише у 23% студентів виявлено явище десинхронозу. Після зміни часу кількість студентів з десинхронозом різко підвищилося до 73%, тобто практично в 3 рази їх стало більше, що показує великий вплив явища зміни біоритму (навіть на годину) на сферу вищої нервової діяльності молодої людини. У студентів виникали суб'єктивні ознаки десинхронозу – було зниження працездатності, млявість, втом, порушення сну, часто спостерігалися головні болі, шум у вухах. При аналізі даних опитувальника Остберга ми побачили, що з 30 піддослідних більша частина відноситься до хронобіологічного типу – «голуб». Всього 6 студентів виявилися «жайворонками», та 3 – «совами». За отриманими результатами, більшою мірою схильними до виникнення десинхронозу є саме ранковий та вечірній типи. Денний тип (голуб) на переведення стрілок відреагував двояко – у частини студентів з'явилися ознаки десинхронозу, а у іншої – ні.

Висновок: зміни в хронобіологічних даних студентів після переходу на зимовий час достовірно вказують на виникнення явища десинхронозу, найбільше у ранкових та вечірніх ритмофільних типів, що показує великий вплив явища зміни біоритму на сферу вищої нервової діяльності людини. Отримані дані дають змогу підтвердити концепцію про те, що кожному біоритмологічному типу властиві специфічні особливості життєдіяльності, що зумовлюють їх належну стійкість до одних факторів і підвищену чутливість – до інших .

ХАРАКТЕРИСТИКА КОМПЕНСАТОРНИХ ПРОЦЕСІВ ДВНАДЦЯТИПАЛОЇ КИШКИ В УМОВАХ ОБТУРАЦІЙНОГО ХОЛЕСТАЗУ В ПОЄДНАННІ З ДЕКОМПРЕСІЄЮ ЖОВЧНИХ ШЛЯХІВ ТА ВИКОРИСТАННЯМ ЕНТЕРОСОРБЕНТІВ

Грабчак С.О., Беденюк А.Д., Смачило І.І.

Науковий керівник: д-р мед. наук, проф. Беденюк А.Д.

Кафедра хірургії №1 з урологією та малоінвазивною хірургією імені Л.Я. Ковальчука

Тернопільський національний медичний університет імені І.Я. Горбачевського

Мета дослідження. Метою нашого дослідження є оцінка ефективності використання ентеросорбентів в поєднанні з холодоходуоденостомією та їхній вплив на функціональні зміни в дванадцятипалій кишці при обтураційному холестази.

Матеріали та методи. Вивчено особливості процесів адаптації дванадцятипалої кишки при обтураційному холестази, який було змодельовано шляхом перев'язки загальної жовчної протоки. Досліджувалися зміни біохімічних показників у сироватці крові свиней на 3, 7, 14 та 28 діб обтураційного холестазу.

Отримані результати. Одержані дані показали, що поєднання ентеросорбції з декомпресією жовчних шляхів більш позитивно впливало на покращення рівня загального, прямого та непрямого білірубину, ніж окреме застосування холодоходуоденостомії або ентеросорбції для корекції механічної жовтяниці. Активність аланіамінотрансферази в цих експериментальних умовах також знижувалася. Особливо вираженим покращенням активності даної трансамінази відмічалася через 7 діб від початку досліду. Слід також відмітити, що активність аланіамінотрансферази залишалася ще підвищеною і через 14 діб даного експерименту. В більш віддаленні строк цього досліду вона нормалізувалася.

Висновки Отримані результати свідчать, що поєднання холодоходуоденостомії з ентеросорбцією вже через тиждень при корекції 28-денної механічної жовтяниці суттєво знижує ендогенну інтоксикацію, перекисне окислення ліпідів, підвищує антиоксидантний захист органів та організму, покращує пігментний обмін та біоциноз кишечника. В цих дослідженнях активність каталази нормалізується в строки від 14 до 28 діб початку експерименту.

СХИЛЬНІСТЬ ДО ЗАХВОРЮВАНЬ НА ОСНОВІ НАЦІОНАЛЬНОЇ НАЛЕЖНОСТІ

Дергобузов М.О.

Науковий керівник ст. викладач Васильчук Н. Г.

Кафедра медичної біології, паразитології та генетики

Запорізький державний медичний університет

За останні декілька століть через значне переселення народів тема національних генетичних особливостей стала дуже актуальною. Це зв'язано з тим, що на певній географічній території виживали і закріплювалися найбільш пристосовані до неї індивіди, всі інші або не витримували і йшли на пошуки більш комфортного місця проживання, або деградували і зникали

з історичної арени. Безумовно, подібна багатовікова адаптація не могла не залишити оригінального відбитку на генетичному апараті представників кожної раси і етносу, але у сучасному світі ці пристосування можуть зіграти злий жарт.

Мета дослідження: провести аналіз закономірності між національною приналежністю та схильністю до хвороб, швидкістю метаболізму та реакцією на лікарські препарати.

Матеріали та методи: вивчення та дослідження наукових робіт.

Отримані результати: згідно літературних даних, щодо деяких хвороб, відмічається певна тенденція між адаптивними мутаціями певного етносу та схильністю до хвороб, особливо при зміні умов існування.

Зокрема, атеросклероз, ожиріння, гіпертонія, народи, що живуть переважно в тропічній зоні, споживали їжу з низьким вмістом холестерину і майже без солі. При цьому у них з частотою до 40% були присутні вигідні варіанти генів, що сприяють накопиченню в організмі холестерину або дефіцитної солі. Однак при сучасному способі життя ця особливість стає фактором ризику атеросклерозу, гіпертонії або загрожує надмірною вагою. У європейській популяції подібні гени зустрічаються з частотою 5-15%.

Діабет, у народів Крайньої Півночі, їжа яких була багата жирами, перехід на європейську високо вуглеводну дієту призводить до розвитку діабету і супутніх захворювань.

Рахіт, пігментація шкірних покривів теж може мати відношення до «хвороб цивілізації». Світла шкіра з'явилася в результаті накопичення мутацій у людей, які змінили південне місце проживання на північні території. Це допомогло їм компенсувати недолік вітаміну D, який виробляється в організмі під дією сонячних променів. Темна шкіра затримує випромінювання, тому її нинішні власники, опинившись в північних регіонах, в потенційно більшою мірою схильні до рахіту через нестачу вітаміну D.

Реакція на лікарські препарати, так у пацієнтів з повільним метаболізмом частіше виникають побічні явища, наприклад, периферична нервова система уражається в сім разів частіше, ніж у «швидких», оскільки через знижену швидкість руйнування препарату їм були потрібні більш низькі дози, а вони отримували стандартні. Що стосується міжрасових відмінностей, то частка повільних фенотипів в європейських популяціях становить 59%, в афроамериканських – близько 55%, в монголоїдних- 10-22%.

Висновки: у кожної національності є свій певний набір генетичних модифікацій, що повинні враховуватися лікарем при діагностиці, лікуванні та профілактиці багатьох захворювань.

ОБЗОР ФИЛОГЕНЕЗА ЯКОБСОНОВА ОРГАНА: ОТ ВОДЫ ДО СУШИ

Замихановский В. В.

Научный руководитель: к. мед. н., ассистент Чернявский А. В.

Кафедра анатомии человека, оперативной хирургии и топографической анатомии

Запорожский государственный медицинский университет

Актуальность: в современной учебной литературе нет единого мнения о структуре и функциях вомероназального органа (ВНО) у человека, который у других представителей животного мира играет крайне важные функции: социальное поведение и адаптация, нахождение оптимального полового партнёра для создание здорового потомства.

Цель: изучить развитие органа Якобсона в филогенезе от воды до суши и предложить гипотезу о его функциональном значении у человека.

Материалы и методы: были проанализированы 62 статьи (1902-2021 годов) на базе PubMed, Scopus.

Полученные результаты: ВНО у человека является трубчато-слизистым органом с различной вариацией длины, который за частую имеет достаточно спорные функции. К таковым относят приём «феромонов», однако ни одно современно исследование не может доказать их наличие. Также, из важных функций выделяют «аквопоринность» – способность ВНО быть датчиком количества влаги. Рецепторов ВНО у людей были найдены лишь 5, при наличии 115 у подотряда “Полубезьяны”, а именно у лемуруобразных (Кошачьи лемуры), так как они помогают определиться с партнёром в брачный период, что говорит о эволюционной регрессии ВНО и его рецепторов у человека. В процессе изучения филогенеза было показано изменение вомероназальных рецепторов первого и второго типа (V1P и V2P), в сторону уменьшения V1P и заменой их на V2P, что привело к потере основной функции ВНО у приматов и человека. Также, была доказана связь ВНО с обонянием, хеморецепторными клетками и Н-терминальным нервом, благодаря чему можно предположить о функциональном изменении ВНО у человека.